

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויזנפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

התענוגים עושר ונכסים וכבוד והון רב, וארמונים גדולים וכלים נפלאים ותכשיטים וסגולות מלכים וכו', אם יסתכלו בו היטב - הוא גם כן מלא כעס ומכאובות הרבה תמיד בכמה אפנים וענינים כנראה בחושו, ואין צריך לבאר זאת למי שיש לו מוח בקדקודו, ומסתכל קצת בהם באמת. וכמו שאמר שלמה המלך ע"ה (קהלת ב) גם כל ימיו כעס ומכאובות, וכתוב (איוב יד) אדם לעמל יולד. קצר ימים ושבע רוגז, וזה כולל כל בני אדם שבעולם מקטון ועד גדול, כי כולם נולדו לעמל ומלאים רוגז ויסורין, ואין שום עצה ותחבולה להנצל מעמל ויגון הזה, כ"א לברוח להשייט ולעטוק

בתורה, וכמובא במדרש (כ"ד יג, ב) אדם לעמל יולד - אשרי מי שעמלו בתורה, היינו מאחר שכל אדם נולד לעמל, וא"א להמלט מזה בשום אופן אפילו יהיה לו כל חללי דעלמא. בודאי יהיה לו עמל ויסורין ודאגות הרבה. ע"כ החכם עיניו בראשו שיהפוך העמל לעמל של תורה. אשר בשביל זה נולד שיעמול בתורה, ואז אשרי לו, כי ניצול מעמל העוה"ז וזוכה לחיי עוה"ב. ויהי חלקינו בין עמילי אורייתא.

בכרכת התורה וכטו"ס שמעון יוסף הכהן ויזנפלד תיקון הכללי

אשר כרת את אברהם ושבועתו ליחזק ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם (תהלים קה, ט"ז). הרבה ענינים כלולים בהבטחת ה' בענין זה. והעיקר הוא על "ארץ ישראל" לעם ישראל. (אע"פ שיש כאן גם ענין התורה, והברית וכו') והזכור כאן ד' שבילים, ד' בחינות, שכל אחת יותר חזקה וקבועה ומחוייבת. א) כריתות ברית. ב) שבועה. ג) חק ונימוס - שצריכים לקיימו מצד עצמו. ד) ברית עולם, נצחי. וזה הובטח לישראל, הן אם נפרש ליעקב אבינו במדרגתו היותר עליונה. הן אם נפרש "לישראל" לעם וכלל ישראל.

(מתוך הספר "שי למורא") מדרש

ונתתי גשמיכם בעתם אמר ר' יונתן ג' נתנו מתנה לעולם התורה והמאורות והגשמים התורה מנין שנא' (שמות לא) ויתן אל משה ככלותו המאורות מנין שנאמר (בראשית א) ויתן אותם אלקים הגשמים מנין שנאמר ונתתי גשמיכם בעתם ר' עזריה בשם רשב"ל אומר אף השלום דכתיב ונתתי שלום בארץ ר' יהושע בן נחמיה אמר אף הישועה דכתיב (תהלים יח) ותתן לי מגן ישעך ר' יצחק ברבי מריון אמר אף פרשת הים הגדול דכתיב ביה (ישעיה מג) כה אמר ה' הנותן בים דרך שאלמלא כן כיון שאדם יורד לתוכו מיד מת ר' תנחומא אמר אף ארץ ישראל דכתיב (תהלים קה) ויתן להם ארצות גוים ורבנן אמרי אף הרחמים דכתיב (שם קז) ויתן אותם לרחמים ויש אומרים אף נקמתו של אדום דכתיב (יחזקאל כה) ונתת את נקמתי באדום ביד עמי ישראל. (ויקרא רבה לה, ח)

שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת

וְהוּוּ בְּחִינַת סְדְרֵי בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹשׁ שָׁנֵי עֲרָלָה, בְּנֶגֶד הַשְּׁלֹשׁ קְלָפוֹת הַנִּלְ, וְרַבְעֵי הוּא בְּנֶגֶד נְהָ. וְהוּא בְּחִינַת חֲשֵׁמ"ל, כִּי לְפָעֻמִּים נִבְלָלָת בְּמ"ל אֹרוֹת. וְהוּוּ סוּד מִיָּלָה, כִּי יֵשׁ שְׁלֹשׁ עוֹרוֹת, הֵם שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת. וְעוֹד דִּק רַבְעֵי, בְּחִינַת נְהָ. וְכָל הַתְּרַפּוֹת הַבָּאִים לְאָדָם, הֵם מִשְׁלֹשׁ קְלָפוֹת הַנִּלְ. וּמִפְנֵי זֶה אָמְרוּ אַחֵי דִינָה לְאַנְשֵׁי שָׂכָם (בְּרֵאשִׁית ל"ד): "לֹא נִבְלָלָתָת אֶת אַחֲתָנִי לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹו עֲרָלָה כִּי תְרַפָּהּ הִיא לָנוּ". וְגַם יְהוֹשֻׁעַ אַחֵר מָל אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁנֵית, אָמַר (יְהוֹשֻׁעַ ה'): "הַיּוֹם גִּלְתִּי אֶת תְּרַפַּת יִשְׂרָאֵל". כִּי עֲפָר הַתְּרַפּוֹת בָּאִים מִבְּחִינַת עֲרָלָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת הַנִּלְ. וְעַל כֵּן בְּשִׁנּוּלָד יוֹסֵף, אָמְרָה אִמּוֹ (בְּרֵאשִׁית ל): "אִסְפָּה אֶלְקִים אֶת תְּרַפָּתִי". כִּי בְּהַתְּנַלּוֹת בְּחִינַת יוֹסֵף, שֶׁהוּא בְּחִינַת קְרִשָׁת הַבְּרִית, בְּחִינַת מִיָּלָה בְּנֹדָע, נֶאֱסָפוּ הַתְּרַפּוֹת, הֵינּוּ הַשְּׁלֹשׁ קְלָפוֹת בְּנִלְ. וְהוּוּ בְּנִנַת רְחִיצַת מִים חֲמִין בְּעֶרְכֵּי שְׁבַת קְרִשָׁת, כִּי אִו קְלָפוֹת נְהָ נִבְלָלָת בְּקְרִשָׁת, וְאִו חֲפָצִים גַּם הַשְּׁלֹשׁ קְלָפוֹת לְעֹלוֹת לְאַחוֹ בְּקְרִשָׁת, וְאִו יוֹרְדִים בְּחִינַת (שִׁיר הַשִּׁירִים ח): "שְׁלֵהֲבַת י"ה", וּמִכֵּנָה אֹתָן שְׁלֹא יֵאָחֲזוּ בְּקְרִשָׁת, וְהוּא בְּחִינַת מִים חֲמִין. וְהוּא בְּנִנַת נְטִילַת צִפְרָנִים בְּעֶרְכֵּי שְׁבַת קְרִשָׁת בְּנֹדָע. (ליקו"מ פב)

ירושלים עיה"ק תר"ת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר בחוקותי לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. "אם בחוקותי תלכו, ואת מצוותי תשמרו" (ויקרא כו, ג).

ופרשי"י אם בחוקותי תלכו, יכול זה קיום המצוות, כשהוא אומר ואת מצוותי תשמרו הרי קיום המצוות אמור, הא מה אני מקיים אם בחוקותי תלכו, שתהיו עמלים בתורה, ואת מצוותי תשמרו הו עמלים בתורה על מנת לשמור ולקיים כמו שנאמר (דברים ה, א) ולמדתם אותם ושמרתם אותם ושמרתם לעשותם (תורה כהנים, פרשת א, ביה). ולכן לקמן (בפסוק ח) ודרפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדופו, ונפלו אויביכם לפניכם לחרב, פרשי"י וכי כך הוא החשבון? והלא לא היה צריך לומר אלא "ומאה מכם שני אלפים ירדפו!" אלא אינו דומה מועטים העושים את התורה למרובין העושים את התורה (תוי"כ פ"ב ג ע"כ. שזה ג"כ בחי' מ"ש חז"ל (קהלת רבא ד) טובים השנים היגיעין בתורה מן האחד. ובחי' מ"ש חז"ל (תענית כג). או חברותא, או מיתותא. כי עסק התורה של בני ישראל הוא עיקר התענוג ושעשועי השי"ת, ובשביל זה ברא הקב"ה את האדם כמ"ש חז"ל (סנהדרין צט:) אמר רבי אלעזר כל אדם לעמל נברא שנאמר (איוב ה, ז) כי אדם לעמל יולד, אינו יודע אם לעמל פה נברא, אם לעמל מלאכה נברא, כשהוא אומר (שם) כי אכף עליו פיהו, הו אומר לעמל פה נברא, ועדיין אינו יודע אם לעמל תורה, אם לעמל שיחה, כשהוא אומר (יהושע א, ח) לא ימוש ספר התורה הזה מפריך, הוה אומר לעמל התורה נברא, והיינו דאמר רבא כולוהו גופי דרופתקי ניהו (צריכים לעמול) טוביה לדוכי דהוי דרופתקי דאורייתא. וצריך לעמול בתורה עם מסירות נפש וכמ"ש חז"ל (אבות פ"ו מ"ד) כך היא דרכה של תורה, פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחיי צער תחידה, ובתורה אתה עמל!! אם אתה עושה כן אשריך וטוב לך. אשריך - בעולם הזה, וטוב לך - לעולם הבא. ודרגות רבות יש בלימוד ועמל התורה, יש הקורא בתורה כקורא בתהלים, וגם זה טוב מאד, ובתנאי שישתדל עכ"פ להבין מה שיכול, ולא כקורא כקריאה בעלמא, שאין זה נחשב ללימוד התורה,

ויש לומד בבקיאות ובהנאה טובה (וגם בזה יש הרבה מדרגות), ויש העמל ומעמיק (וגם בזה יש דרגות אין סוף של עמל ויגיעה בעומק העיון), ובודאי שהדרגות הנ"ל הם ממטה למעלה, ואשרי העוסק בתורה מה יותר. ומה יותר בעיון, ואמרו חז"ל (ירושלמי ברכות פ"ב) יגער ר' בון בתורה לכ"ח שנה, מה שלא יגע תלמיד ותניק במאה שנה. והדברים מבהילים ומחייבים. ואיתא בדברי רבינו הקדוש ז"ל (לקוטי מוהר"ן תניא סי' קיט) שאפילו מי שנדמה עליו שיש לו עולם הזה בשלימות ויש לו כל

ויש לומד בבקיאות ובהנאה טובה (וגם בזה יש הרבה מדרגות), ויש העמל ומעמיק (וגם בזה יש דרגות אין סוף של עמל ויגיעה בעומק העיון), ובודאי שהדרגות הנ"ל הם ממטה למעלה, ואשרי העוסק בתורה מה יותר. ומה יותר בעיון, ואמרו חז"ל (ירושלמי ברכות פ"ב) יגער ר' בון בתורה לכ"ח שנה, מה שלא יגע תלמיד ותניק במאה שנה. והדברים מבהילים ומחייבים. ואיתא בדברי רבינו הקדוש ז"ל (לקוטי מוהר"ן תניא סי' קיט) שאפילו מי שנדמה עליו שיש לו עולם הזה בשלימות ויש לו כל

לע"נ הביכה בת תמו ע"ה * רפ"ש לפורטונה בת מול

**אם בחוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו...
אם בחוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו...**

ונתתי גשמיכם בעתם וכו' ואכלתם לחמכם לשובע וכו' ותמהו הרבה על שלא הזכיר כי אם שכר עולם הזה פרנסה ושובע כמובא קשיא זאת בכמה מפרשים, אך ע"פ הני"ל מיושב היטב. כי עיקר הבטחה שמבטיחים על פרנסה ושובע העיקר הוא מה שיזכו ע"י הפרנסה והשביעה להארת הרצון שמאיר בעת האכילה דייקא. שזהו בוודאי הבטחה גדולה כי זה עיקר התכלית בעוה"ז ובעוה"ב לנצח כי זהו בחי' כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל מה דייקא שזהו בחי' מה רב טובך אשר צפנת ליראיך וכו' שהוא שכר עולם הבא שזוכין לקבל הארה משם בחי' הארת הרצון בעת האכילה ועל כן מבטיחים הכתוב בברכת האכילה והשביעה בשכר התורה והמצות שהם עיקר קדושת הדעת. כי בשעת האכילה דייקא זוכין להארת הרצון שלעתידי שהוא שמירת התורה והמצות. וכן מבואר בפרשה זאת למסתכל בתורה באמת כי כשמבטיחים שם בכל הברכות של הפרנסה והשביעה ומאריך בזה עד ואכלתם ישן נושן וכו' בתוך זה הולך ומבטיחים בעוצם ההתקרבות אליו ית' שיזכו עי"ז, כ"ש שם תיכף - ונתתי משכני בתוכם וכו' והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם וכו', ופרשי"י אטייל עמכם בגן עדן היינו שעשוע עוה"ב, וזה שטיים שם רש"י יכול לא תראו ממני ת"ל והייתי לכם לאלקים כי עיקר שעשוע עולם הבא הוא בחי' הארת הרצון הנ"ל בחי' כעת וכו' כני"ל שיזכו או לכלול שני השגות יחד מלי"א ומ"ה שזה עיקר ההתקרבות אליו יתב' בחי' אטייל עמכם בג"ע וכל זה א"א לזכות כ"א ע"י היראה כ"ש שם ע"כ דקדק רש"י וטיים יכול לא תיראו ממני ת"ל וכו' כי א"א לזכות לכל הנ"ל כ"א ע"י היראה בחי' מה רב טובך אשר צפנת ליראיך דייקא, וכו' יזכו ישראל לקבל הארה גדולה מזה גם בעוה"ז בעת האכילה ומחמת זה ברכם בכל מקום בברכת האכילה דייקא מחמת שאז זוכין להארת הרצון שהוא עיקר התכלית. (ליקו"ה יו"ד הלכות פדיון בכור ה"ה אות יא)

הארות על מאמר "אנכי" (בסימן ד)

כשארם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא. כי השי"ת מחמת רחמנותו ברא את העולם כי רצה לגלות רחמנותו, ואם לא הי' בריאת העולם על מי הי' מראה וממשיך רחמנותו (עיין במאמר, בא אל פרעה - ח"א סד, א), וע"כ בכל פעולה שפועל השי"ת בעולמו וברביוותו ע"י אין מספר שלוחיו מדצ"מ, מלושב בה רחמנותו וטובו יתברך ומקרא מלא איכא דכתיב (תהלים קמה) טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו, וכל הזיונות ומחלות ועוני ושאר צרות והרפתקאות ויסורי' הבאים לאדם ע"י פגעי הזמן, הן על הכלל הן על הפרט, הן ברוחניות הן בגשמיות, הכל כאשר לכל הוא לטובתנו הנצחית והכל בהשגחה פרטית, ובכל מאורע מלושב רחמנותו וטובו יתברך. וזה בחי' משחז"ל (תנא דבי אליהו זוטא, פ"א) אין יסורי' באין על ישראל אלא לטובתן ואין יסורי' באים אלא לאהבתן של ישראל, משל למה"ד למלך שהי' לו עבד ועלתה לו מכה ברגלו וצוה לרופא לרפאותו ולהכניסו לפניו כשהוא שלם עי"ש.

(מתוך הספר "יש מאין")

"ואכלתם לחמכם לשבע"

עקר ההבטחה שהבטיחה התורה בכמה מקומות שְכָר לְמַקְיָמִי הַתּוֹרָה וְהַמְצוֹת שֶׁיִּזְכּוּ עַל-יְדֵי-זֶה לְפָרְנֶסָה, כְּמוֹ: "וְאָכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לְשֹׁבַע" וְכַדּוּמָה, הַעֲקָר הוּא עַל הָאֲכִילָה וְהַפְרָנֶסָה הַשְּׁלֵמָה דְקִדְשָׁה שֶׁזּוֹכִין לְקַבֵּל עַל-יְדֵי הָאֲרֵת הַרְצוֹן, שֶׁהָ עֵקֶר הַתְּכִלִּית בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא לְנֶצַח, וְהוּא עֵקֶר הַשְּׁבִיעָה דְקִדְשָׁה, בְּחִינַת "וּמְשִׁיבֵי לֵבָב לְכָל מִי רְצוֹן". (אוצר היראה אמת וצדק אות קעה)

כְּשֶׁהַמְּאָכֵל אֵינוֹ מְבַרֵר וְהַעֲשִׂימִים סְרוּחִים עוֹלִים אֶל הַמֶּנַח, אֲזַי הַמֶּנַח מְבַלְבֵּל וְאֵין לוֹ חֵיוֹת פְּרָאוֹי, וְאֵינוֹ יָכוֹל לְהַשְׁפִּיעַ חֵיוֹת וּשְׁבִיעָה לְכָל הָאֵיבָרִים; וּמִשָּׁם בָּא בְּחִינַת רְעוּבֹן, מִחֲמַת שֶׁאֵין הַמְּאָכֵל מְשִׁיבֵי פְרָאוֹי אֶת הַנֶּפֶשׁ. אָבֵל כְּשֶׁהַמְּאָכֵל מְבַרֵר וְאֵין עוֹלָה מִמֶּנּוּ שׁוֹם פְּסֻלַת אֶל הַמֶּנַח, רַק זְכוּת וְצַחוּת רוּחָנוֹת הַמְּאָכֵל שְׁעוֹלָה אֶל הַמֶּנַח אַחַר כְּפִה בְרוּרִים, אֲזַי הַמֶּנַח מְקַבֵּל חֵיוֹת בְּשִׁלְמוֹת עַל-יְדֵי הַמְּאָכֵל, וְאֲזַי נִשְׁפָּע מִהַמֶּנַח חֵיוֹת וְנִשְׁפָּע לְכָל הָאֵיבָרִים, שֶׁהֵיא בְּחִינַת שְׁבִיעָה. וְכָל זֶה זּוֹכִין עַל-יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים בְּשִׁלְמוֹת. וְזֶה בְּחִינַת: "אִם בְּחֻקֵּי תִלְכוּ וְכוּ', וְאָכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לְשֹׁבַע". (אוצר היראה אמת וצדק אות רו)

קדשת חדושי העולם שלעתידי בכל יום

פי צריכין לידע ולהאמין, שכל מה שעובר על האדם בכל יום ובכל עת ובכל שעה, הכל הוא חדושים נפלאים של הבורא יתברך היחיד קדמון, שחדש עולמו יש מאין המוקלט בשביל האדם הבעל בחירה, כדי שיזכה לרב-טוב הצפון של חדושי העולם לעתיד, ועל-כן עובר על האדם מה שעובר, כפי האדם וכפי היום וכפי המקום וכו', והכל בשביל התחדשות הנ"ל. ומי שאינו נופל לידי זקנה וישן נושן, חס ושלום, יכול להתחדש בכל פעם לטובה אפלו אם יעבר עליו מה, והעקר על-ידי התקרבות לצדיקי-אמת ולספרייהם הקדושים. וזה בחינת: "בשבתך בביתך ובלכתך בדרך", פי בהכרח שיצא אדם מן הבית, ששם כל קדשתו. וכשיצא מן הבית צריך שיניח ידו על המזוזה, להמשיך על עצמו קדשת האמונה הקדושה ביחודו ואחדותו יתברך ובהשגחתו הפרטית, שכל זה כלול בפרשיות המזוזה, להמשיך על עצמו קדשה זו גם בחוץ, כל-זמן היותו בחוץ, הן לפי שעה, הן באיזו דרך ממש. ואז בדרך שאין בו מזוזה, ממשיך על עצמו קדשת האמונה על-ידי שאנו זוכין לישוב בספה בימי הספות הקדושים, שמצוה זו מגנה על האדם בדרך (עי' אלול ר"ה אות קלג); ואז זוכה על-ידי הדרך דייקא לחדש מחו, שהיא קדשת ביתו (פמבאר בפנים). פי זה כלל, שתענוג תמידי אינו תענוג, על-כן התחדשות המהין על-ידי בחינת שנה, שהיא בחינת משא-ומתן, בחינת (ליקו"ה הלכות ה' ס"ה ה"ג אותיות כג"כר)

לעילוי נשמת
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.
נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע
מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת
מנחם נחום אלטר בן אשר אריה זליג ז"ל
כ"ט אייר
רבקה בת נחמה ח' אייר
יהודה הלוי בן סלחה ו' אייר
בנסירו שומינוב בן מרדכי ונרגיוו
נפטר י"ב כסלו תשע"ה

יריב בן מניח
חזרה בתשובה שלמה